

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/247/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210192
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512210192.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom na Mliekarenskej 10, v Bratislave, IČO: 35 925 922, zast. ADVOKÁTSKOU KANCEÁRIOU GUNIŠ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom na Klincovej 37/B, v Bratislave, proti žalovanej: O. C., N. D. N. X, S. O. D. N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, v Košiciach, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokát so sídlom na Starej Baštovej 2, v Košiciach, v konaní o zaplatenie 529,04 €, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie č.k. 11C/167/2012-58 zo dňa 28.2.2013 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka tak, že zaväzuje žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania v sume 81,66 € do 5 dní od právoplatnosti tohto uznesenia advokátovi vedľajšieho účastníka.

Z a v ä z u j e žalovaného nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 25,24 € do 5 dní od právoplatnosti tohto uznesenia advokátovi vedľajšieho účastníka.

Náhradu trov medzi žalobcom a žalovanou nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil, vrátil žalobcovi súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 24,87 € prostredníctvom príslušného daňového úradu a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Uznesenie odôvodnil tým, že žalobca podal žalobu dňa 15.6.2012 a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 529,04 € s prísl. Návrh odôvodnil tým, že žalovaná uzavrela dňa 19.10.2007 so spoločnosťou Telefónica Slovakia zmluvu o pripojení, na základe ktorej sa uvedená spoločnosť zaviazala pre žalovanú poskytnúť služby telefónneho pripojenia a žalovaná mala riadne uhrádzať spoločnosti zaslané faktúry. Keďže si povinnosť neplnila, vznikla pohľadávka v sume 529,04 €.

Vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením zo dňa 5.7.2012 a písomným podaním zo dňa 12.7.2012 vzniesol námietku premlčania. Dňa 21.02.2013 žalobca oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť, preto súd prvého stupňa podľa § 96 ods.1, 3 O.s.p. konanie zastavil. Vzhľadom k tomu, že konanie vo veci bolo na základe spät'vzatia žalobcu zastavené, súd vrátil žalobcovi súdny poplatok z návrhu krátený o 6,63 € zo sumy 31,50 €. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že v konaní bol plne úspešný žalovaný, tento si náhradu trov konania neuplatnil a súd vznik nároku nezistil ani z obsahu spisu. Náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, lebo nezistil vznik účelnosti trov právneho zastúpenia. Cieľom vedľajšieho účastníka, teda OZ právna pomoc spotrebiteľom je kolektívna ochrana spotrebiteľa, podávanie žalôb podľa Zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských

sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. V danom prípade samotné Združenie vytvorené za účelom ochrany spotrebiteľa a aj samotné ustanovenia stanov Združenia konštatujú, že výdavkami Združenia sú výdavky na financovanie účelov Združenia a výdavky na správu Združenia. Z uvedeného vyplýva, že samotné združenie je spôsobilé a schopné chrániť záujmy spotrebiteľa. Súd prvého stupňa uviedol, že združenie má právo zvoliť si pri účasti v konaní právneho zástupcu, avšak tieto vynaložené finančné prostriedky nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Odôvodnené právne zastupovanie by mohlo byť len v mimoriadne obtiažnych právnych veciach. V opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania združenia (splnomocnenie v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstúpilo), ktorého činnosť by spočívala len „vo vstupe“ do konania spolu so splnomocnením advokáta s cieľom dosiahnutia odmeny. Tým by združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa vstupovalo do konania už zastúpené právnym zástupcom. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. V tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti, ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Súd ale neporušil základné právo tým, že vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, pretože ich nepovažoval za účelné.

Proti tomuto uzneseniu a to proti výroku o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi podal odvolanie vedľajší účastník. Žiadal v tejto časti zmeniť napadnuté uznesenie a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov vedľajšieho účastníka v prvostupňovom konaní vo výške 81,66 € na účet advokáta a žiadal aj trovy odvolacieho konania v sume 25,24 €. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že pokiaľ súd poukazuje na veľký počet vstupov do konania, k tomu udávajú, že v stovkách konaní za rok činnosti poukazujú na skutočnosť, že príčinou veľkého počtu ich vstupov do konania, prípadne veľkého počtu nimi vznášaných námietok premlčania nie je samoučelnosť, ale nevyhnutnosť reagovať na rovnaký počet žalôb, v ktorých sú porušované spotrebiteľské práva. Pokiaľ žalobca vo veľkom meradle neporušoval spotrebiteľské práva, je v súlade so záujmom na zvýšení ochrany spotrebiteľa, aby nedôvodne podávané žaloby proti spotrebiteľom boli vzaté čo najskôr späť tak, aby sa minimalizovalo riziko ich zaplatenia zo strany spotrebiteľa a tento cieľ sa dosiahne jedine kvôli právnomu zastúpeniu vedľajším účastníkom. Práve vďaka kvalifikovanému zastúpeniu vedľajšieho účastníka prostredníctvom advokáta tu pre žalobcu existuje táto hrozba trov konania a jeho ďalšieho navýšenia. Preto treba považovať trovy právneho zastúpenia za nanajvýš účelné aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti. Vedľajšiemu účastníkovi bol daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patril urobil. Argument súdu, že na strane vedľajšieho účastníka na strane žalovanej sa jedná o opakované právne nenáročné podanie v obdobných veciach, nie je dostatočným dôvodom na to, aby krátil vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v rozsahu dvoch tretín a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 1/3-iny, či už podľa ods.1 alebo ods.2 ust. § 150. Podľa názoru odvolateľa tvrdenie o právne nenáročných podaniach v obdobných veciach neobstojí, pretože aby bolo možné pristúpiť k úvahám o premlčaní nároku, je potrebné oboznámiť sa s podstatou nároku, jeho vzniku, jeho existenciou a dĺžkou jeho trvania. Nie je možné automaticky a paušálne znášať námietku premlčania bez toho, aby sa vedľajší účastník nezaoberal uvedenými skutočnosťami. Účelnosť sa zásadne dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods.2 Ústavy SR a trovy právneho zastúpenia sa vo všeobecnosti za účelne vynaložené trovy považujú. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do spotrebiteľských sporov je daná čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmu spotrebiteľov.

Žalobca ani žalovaný sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd podľa § 212 ods.1, 3 v spojení s ust. § 214 ods.2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi a dospel k záveru, že boli dôvody pre zmenu uznesenia v tejto časti.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa zistil, že vedľajší účastník vstúpil do konania 6.7.2012 a dňa 13.7.2012 vzniesol námietku premlčania nároku. K späťvzatiu žaloby došlo dňa 21.2.2013. Je teda nepochybné, že až po vznesení námietky premlčania došlo k späťvzatiu žaloby žalobcom. Žalobca síce neuviedol dôvod späťvzatia žaloby, ale už v tomto späťvzati namietal účelnosť vynaložených trov a skutočnosť, že pre priznanie nároku na náhradu trov nie je žiaden právny dôvod.

Podľa odvolacieho súdu je však práve vznesenie námietky dôležitým právnym úkonom, ktorý vykonal vedľajší účastník a tento ovplyvnil správanie žalobcu, ktorý v dôsledku toho zrejme zobral žalobu späť, aj keď to výslovne neuviedol. Za toho stavu podľa odvolacieho súdu nemožno vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov za žiaden úkon, keď tento úkon spôsobil zvráť v konaní v tom, že žalobca zobral žalobu späť. Išlo teda podľa odvolacieho súdu o účelne vykonaný úkon, preto podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznal tak, že zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré pozostávali z prevzatia a prípravy vecí a vyjadrenia k žalobe, teda 2x 34,86 € vychádzajúc z hodnoty sporu a 2 x režijného paušálu 7,63 €. Celkovo potom trovy predstavujú 84,98 € a k tejto náhrade potom odvolací súd zaviazal žalobcu podľa § 146 ods.2 prvej vety O.s.p., pretože žalobca zaviniel, že sa konanie muselo zastaviť tým, že zobral žalobu späť.

V odvolacom konaní mal vedľajší účastník plný úspech, preto odvolací súd podľa § 224 ods.1 v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. zaviazal žalobcu na náhradu trov, pretože vo vzťahu k nemu bol vedľajší účastník úspešný v odvolacom konaní a priznal za 1 úkon právnej pomoci a to odvolanie náhradu vo výške 25,24 €, čo predstavuje 1/2 výpočtového základu a paušál, podľa § 14 ods. 3 AT, keďže išlo o rozhodovanie o trovách konania.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že neúčelnosť trov vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva nemôže byť dôvodom pre použitie ust. § 150 ods.1 O.s.p. Toto ustanovenie totiž umožňuje z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať náhradu trov konania inak úspešnému účastníkovi. Otázkou účelnosti trov posudzuje súd v prípade, že priznáva náhradu trov konania alebo ak to vyplýva z ust. § 142 ods.1, kedy úspešný účastník má právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva.

V oboch prípadoch zaviazal žalobcu nahradiť tieto trovy advokátovi vedľajšieho účastníka vychádzajúc z ust. § 149 ods.1 O.s.p.

Vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, pretože im vzájomne v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.